

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211820
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8813211820.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, p r o t i žalovaným: 1. U. Č., A.. XX.XX.XXXX, W. P. XX, S..Č.. F. X, O.Š., 2. Ľ.J. Č., A.. XX.XX.XXXX, W. P. XX, S..Č.. F. X, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijska 13, Košice, IČO: 42 247 268 zast. JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, IČO: 35 569 298 o zaplatenie 851,50 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy právneho zastúpenia v sume 118,98 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 851,50 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne a úrokom z omeškania vo výške 2,525% ročne zo sumy 85,15 eur od 18.09.2010 do 19.09.2010, zo sumy 85,15 eur od 18.10.2010 do 18.10.2010, zo sumy 85,15 eur od 18.12.2010 do 19.12.2010, zo sumy 85,15 eur od 18.04.2011 do 18.04.2011, zo sumy 85,15 eur od 18.06.2011 do 19.06.2011, zo sumy 85,15 eur od 18.12.2011 do 18.12.2011, zo sumy 85,15 eur od 18.03.2012 do 18.03.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.07.2012 do 16.08.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.08.2012 do 16.09.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.09.2012 do 16.10.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.10.2012 do 18.11.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.11.2012 do 16.12.2012, zo sumy 85,15 eur od 18.12.2012 do 16.01.2013, zo sumy 85,15 eur od 18.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 18.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 18.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 18.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 510,90 eur od 23.04.2013 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500 eur len 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 851,50 eur do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.07.2010 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300031382 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 85,15 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa s týmto dohodli na odklade splátok č. 12,13,14 pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť

ako splátky č. 37,38,39. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 2213,90 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Oznamenie o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 05.04.2013. V súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 22.04.2013, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 851,50 eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, žalobcovi vznikol nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065% denne. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 2,525% p.a. zo sumy nesplatených častí istiny a úrokov. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných opomienok spolu s pokusom o zmier, žalovaný však na výzvy nereagoval.

Žalovaní žiadali, aby súd žalobu zamietol.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 14.05.2014 oznámil, že vstupuje do konania na strane žalovaných. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 22.09.2014 uviedol, že zmluva zo dňa 08.07.2010 bola uzatvorená tak, že najskôr žalovaní dňa 08.07.2010 vyplnili bod 5.zmluvy a neskôr dňa 15.07.2010 žalobca schválil revolvingový úver tak, že doplnil do bodu 6 zmluvy údaje týkajúce sa poskytnutej čiastky úver, splatnosti úveru, mesačnej splátky úveru, zmluvnej odmeny, nominálnej hodnoty úveru, RPMN za úver, zmluvnej odmeny za poskytnutie revolvingu, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu, ročnej úrokovej sadzby revolvingu. V ďalšom poukázal na ust. §44 ods. 1 a 2 OZ. Nakoľko číselné hodnoty uvedené žalobcom pri RPMN úveru (69,37%) sa líšia od údajov, ktoré uviedli žalovaní v návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy (70%), je v zmluve ust. 44 ods. 2 OZ prejav vôle žalobcu zo dňa 15.07.2010 odmietnutím návrhu žalovaných a novým návrhom na uzatvorenie zmluvy. Žalovaní však zmenu návrhu žalobcu zo dňa 15.07.2010 preukázateľne písomne neakceptovala, preto dohoda o výške RPMN úveru platne nevznikla. Vzhľadom na uvedené poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov. S poukazom na uvedené, keďže žalovaní preplatili už viac ako požičali, žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., doručenkou, pokusom o zmier, oznámením o zosplatení, kartou klienta, vyjadrením vedľajšieho účastníka, zápisnicou o vylúčení, vyjadrením žalobcu, uznesením č.k. 13C/47/2013-66 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že úver so žalovaným v 1.rade zobrali za účelom rekonštrukcie rodinného domu. Úver riadne splácali, pokiaľ bol žalovaný v 1.rade zamestnaný. Po strate zamestnania už úver nedokázali splácať. Stará sa o dve vnučky, ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti. Na jednu vnučku poberá dávku z úradu práce vo výške 140 eur, na druhú vnučku nepoberá nič a ani matka dieťaťa neplatí výživné. Má viacero dlhov, ktoré sa snaží splácať. V ďalšom uviedla, že podľa prehľadu splátok už so žalovaným v 1.rade zaplatili spolu 26 splátok po 85,15 eur, teda celkovo sumu 2213,90 eur. podľa oznámenia o schválení úveru im bol poskytnutý úver vo výške 1500 eur, s tým, že ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 70%. Pokiaľ má vedomosť, pri určení úrokov z úveru existujú určité hranice, ktoré nie je možné prekročiť. Národná banka Slovenska vytvára prehľad o priemerných úrokových mierach z úverov. Podľa tohto prehľadu za obdobie apríl 2010 bola úroková miera zo spotrebiteľských úverov v trvaní od 1 do 5 rokov 12,61%. Pokiaľ si žalobca uplatňuje úroky vo výške 70% ročne, tieto sú neprimerane vysoké a viac ako 6násobne prevyšujú úroky v bankách. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s §39 OZ, preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie v celom rozsahu. Preto má žalobca nárok len na vrátenie požičanej sumy bez nároku na úroky z úveru, ktorých výška je neplatná. Keďže žalobcovi uhradili viac ako im požičal, žalobca už nemá nárok na zaplatenie ďalšej sumy, preto žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 4.12.2014 žalobca poukázal na vstup vedľajšieho účastníka do konania s tým, že samotný zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladá, že činnosti na ochranu majú byť náplňou činnosti týchto združení a nestačí len formálne deklarovanie zápisom v registri združení, preto potom vstupovanie do konaní, kedy nebolo preukázané, že združenie je odborne a personálne spôsobilé na vykonávanie svojej činnosti a že ju skutočne aj realizuje, považuje za obchádzanie zákona.

Ohľadne tvrdení o tom, že prijatie návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu obsahuje výhrady a obmedzenia uviedol, že ani toto tvrdenie vedľajšieho účastníka nie je správne. Zo žiadosti o úver vyplýva, že tento bol žiadaný vo výške 1500 eur, so splatnosťou v 36 mesačných splátkach vo výške splátky 85,15 eur a takýto úver bol aj schválený. Jediný rozdiel spočíva medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až pri jeho schválení. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver však údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je, stane sa známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať, to však nie je zmenou návrhu, preto žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený a preto rozdiel v údají RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k nejakej dohode. Poukázal na ust. čl. 2 bod 2.1 dojednaní zmluvy, ktoré je opisom spôsobu, akým dôjde k uzatvoreniu zmluvy, prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bolo zo strany navrhovateľa vykonané v súlade s tým, ako bola predložená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a ako bol vymedzený jej obsah. Oznámenie veriteľa o schválení úveru pritom vyjadruje potvrdenie prejavu vôle veriteľa a tiež vymedzenie tých údajov, ktoré v čase podávania žiadosti nie sú objektívne určiteľnými. Z hľadiska postupu konajúcich osôb je nesporné, že ich prejavy vôle sú v tomto smere kompatibilné a zhodne smerujú k založeniu toho istého zmluvného vzťahu a sú aj na tej istej listine. Vzhľadom k uvedenému závery vedľajšieho účastníka nie sú dôvodnými. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv nepredstavujú kogentnú úpravu v tom zmysle, že sa strany nemôžu dohodnúť na tom, čo sa bude považovať za návrh a čo za prijatie návrhu a čo bude a nebude zemnou návrhu na uzavretie zmluvy. Proces uzavretia zmluvy sa neodchyľuje od zákona v neprospech žalovaného. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi zodpovedá vôli oboch jej strán a teda vyjadruje ich konsenzus na vzniku zmluvného vzťahu.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 04.12.2014 vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, súd uznesením č.k. 13C/47/2013-66 zo dňa 20.05.2015 námietku žalobcu zamietol.

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako spoludlžníkom došlo dňa 15.07.2010 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 15.07.2010. Podľa zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 1500 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach po 85,15 eur a to v 36 mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 70% a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 68,44%.

V zmysle bodu 7. zmluvy sa v ďalšom odkazovalo na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, účastníci zmluvy prehlásili, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.

Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 eur a b) za poskytnuté služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 135,12 eur.

Podľa bodu 13. zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavreli veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená z slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Podľa bodu 1.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) tieto vymedzujú vzťahy medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. ako Veriteľom na strane jednej a Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva o RÚ“).

Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. (bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi.

Veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o RÚ (bod 2.3 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 3.1 Zmluvných dojednaní celková výška úveru bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

Revolving je automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenú v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o revolvingovom úvere (bod 4.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Ako vyplýva z bodu 8.2 Zmluvných dojednaní Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o RÚ v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet Veriteľa. Splátka úveru s úrokom alebo iný peňažný záväzok Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 sa pre účely tejto Zmluvy o RÚ považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške so správnym variabilným symbolom na bankový účet Veriteľa.

V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade omeškania dlžníka s úhradou iného peňažného záväzku, podľa tejto Zmluvy o RÚ, ktoré dlžník neplní v splátkach o 35 a viac dní po termíne splatnosti a) všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto Zmluvy o RÚ mali stať splatnými v budúcnosti sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak a/alebo b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto Zmluvy o RÚ a/alebo c) je veriteľ oprávnený okamžite vypovedať túto Zmluvu o RÚ, pričom zmluvný vzťah končí dňom doručenia výpovede dlžníkovi (bod 13. 1 Zmluvných dojednaní).

V prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (bod 14.1 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 18.1 Zmluvných dojednaní, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 18.2 tejto zmluvy o RÚ. Výber jednej z alternatív riešenia sporov podľa tejto zmluvy o RÚ spočíva na žalobcovi.

Z predloženej karty klienta súd zistil, že žalovaným bolo celkom vrátane revolvingov vyplatených 1277,05 eur a splatená bola suma 2213,90 eur.

Listom zo dňa 01.04.2013 označeným ako oznámenie o zosplatnení žalobca žalovanému v 1. rade oznámil, že suma omeškaných splátok je spolu 255,45 eur. Aktuálne omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

Listom označeným ako pokus o zmier pre začatím súdneho konania zo dňa 25.04.2013 adresovaným žalovanému v 1. rade, žalobca vyzval žalovaného, aby do siedmich dní od doručenia tejto výzvy uhradili dlžnú sumu vo výške 1174,76 eur na účet žalobcu, s tým, že ho upozornil na skutočnosť, že úroky z omeškania a zmluvné pokuty sa zvyšujú v závislosti od doby omeškania až do úplnej úhrady celého dlhu.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenujú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona

je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaných ako spotrebiteľov v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného

zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-zväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné zväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho zväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný zväzkový vzťah, absolútny obchodný zväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný zväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovaným, ktorí sa ho zaviazali vrátiť za stanovených podmienok. Keďže žalovaní si svoju povinnosť splácať úver neplnili, žalobca listom zo dňa 01.04.2013 zosplatnil celý úver a vyzval žalovaných na zaplatenie predmetnej sumy.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj predloženej karty klienta žalobca vyplatil žalovaným celkovo sumu 1277,05 eur. Je nepochybné, že žalovaní úver čerpali, no taktiež tento aj uhrádzali. Ako vyplýva z karty klienta, žalovaní zaplatili titulom poskytnutého úveru celkom 2213,90 eur.

Súd sa v ďalšom zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z revolvingu, ktorá, ako je uvedené v bode 6. zmluvy 68,44 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v júli 2010 činil úrok 12,64 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako päťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 5 násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčinný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovaným úver spolu v sume 1277,05 eur a žalovaní splatili žalobcovi sumu 2213,90 eur, teda je zrejmé, že žalovaní uhradili celú žalobcom poskytnutú istinu a pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súdu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť.

Čo sa týka skutočnosti namietaných vedľajším účastníkom na strane žalovaných ohľadom neplatného uzavretia zmluvy v časti RPMN tu súd uvádza, že údaj o RPMN je takým, ktorý možno určiť až pri jeho schválení a ako veličina závislá od všetkých ostatných dojednaní v úverovej zmluve nemôže byť nevyhnutným predpokladom návrhu na jej uzavretie, preto aj prípadné uvedenie jej výšky v návrhu na uzavretie úverovej zmluvy a v samotnej zmluve v rôznych výškach teda nie je odmietnutím návrhu a nepovažuje za nový návrh, tak ako to predpokladá ustanovenie § 44 Občianskeho zákonníka. Súd už len stručne poznamenáva, že je pre neho takmer nepredstaviteľné, aby bežný spotrebiteľ - dlžník pri predložení návrhu na uzavretie úverovej zmluvy mal mať vedomosť o výške tejto veličiny, keďže v danom prípade je jej určenie povinnosťou vyplývajúcou z príslušných právnych predpisov pre veriteľa a až následne po jej uvedení a pri dojednaní ostaných náležitostí zmluvy môže predmetná veličina plniť svoju úlohu a teda slúžiť klientovi a ako taká mu podať presný obraz o celkovej cene úveru pri jeho rozhodovaní.

Ročná percentuálna miera nákladov RPMN je pre spotrebiteľov najdôležitejším indikátorom ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Pojem RPMN ako aj spôsob jeho výpočtu stanovoval v danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch, kým pojem odplata používalo nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., ktoré ho však bližšie nedefinovalo, len určovalo maximálnu výšku, ktorú odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemala presiahnuť. Odplata vyjadruje cenu úveru, ktorú pokrývajú nielen úroky, ale aj rôzne poplatky, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. K samotnej výške odplaty, ktorá ako je uvedené vyššie zahŕňa aj dojednané úroky, súd odkazuje na vyššie uvedené rozhodnutie krajského súdu a preto sa v ďalšom výškou odplaty vzhľadom na absolútnu neplatnosť dojednania ohľadom výšky úrokov z úveru nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovaným, ktorí mali vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol, nakoľko ako uviedol, žalovaní uhradili žalobcovi viac ako mu vznikol nárok, ktorý ustálil súd. Keďže žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili, súd rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaných, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s

tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd vyhodnotil aj účelnosť vynaložených trov konania tak ako to predpokladá vyššie citované ust. § 142 ods. 1 OSP z pohľadu účelnosti a to či tým ktorým úkonom došlo k účinnej pomoci vedľajšieho účastníka k úspechu v spore, kde súd poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka potom čo sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami, doručil súdu vyjadrenie, v ktorom sa podrobne aj s odkazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov ako aj judikatúru súdov vyjadril k žalobcom uplatnenému nároku, preto má súd za to, že trovy právneho zastúpenia na dvoch úkonoch právnej služby tak ako si ich uplatnil a vyčíslil právny zástupca sú účelne vynaloženými trovami a ich vykonaním bola zo strany vedľajšieho účastníka poskytnutá žalovaným účinná pomoc v konaní.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 851,50 eur.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., teda odmena spolu 102,90 eur, režijný paušál, a to za 2 úkony v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 118,98 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.